

1918
18. NOVEMBRIS

O.K.L.B.

INFORMĀCIJAS

* BILETENS *

Nº 12

1050

Nº 12

Latvijas valsts proklamēšanas
svētku svinības Los-Anželosā š.g. 22.nov.

VALSTS SVĒTKU NORISE

I

Pulkst. 7.30 Svētku akts Patriotic nama auditorijā 1816 S.Figueroa c

Atklāšana Dr. I.Nikāns
Svētku runa Agr. H.Braukis
Viesu runas.

II

Pulkst. 8.30 Valsts svētkiem veltīts koncerts.

P r o g r a m m a.

Jaunā Inantas dziesma	A. Kalniņš
Tērces	L. Garūta
Operdziedonis Adolfs Kaktiņš	
Lūgšana no kantātes Tēvijai	A. Jurjānis
Bērna lūgšana	A. Abele
Dziedātāja St. Jansons	
Latvju rapsodija	J. Mediņš
Flautists A. Jansons	
Dziintene	L. Garuta
Karogs	A.Žilinskis
Dziedātāja St. Jansons	
Pie klavierēm pianiste Velta Barviks.	

III

Pulkst. 9.15 Kafijas galās apakšējā Patriotic nama plašajā ēdamzālē.
Laiipns lūgums svētku dalībniekiem nēnt līdzi groziņus kopējam kafija galšan un to nodot nēntā ēdamzālē pirms svētku akta sākuma.
Kas nēvēlētos nēnt līdzi groziņus, lūgti nēnt dalību svētku saviēšīgajā ēālē, ieraksājot D.K.L.b. sekretārei V.Kerselis kundzei pie ieejas 50 no personas.

Ieeja svētku aktā un koncertā pret labprātīgiem ziedojumiem.

D.K.L.b.valde.

N.B. Par valsts svētkiem veltīto dievkalpojumu skat. nodaļu baznīcas dzīve..

18. Novembrī.

Latvija! Cik spārnoti šis vārds ikgadus 18. novembrī izskanēja pār Vienības laukumu Rīgā un pār visu latvju zemi! Debess varēja klāties pār dzimtenes ārem kā pelēka svina kupols, rudens varēja kaisīt sīku, drēgnu lietu vai bērt pār galvām pirmā sniega pārslas, bet bet visiem, visiem bija silti un pacilāti sirdis un visi, visi: karaspēka vienības slēgta ierindā, tauta nepārskatāmos pulkos, valdība un organizācijas, - visa tauta pulcējās, lai svinīgi atzīmētu savas valsts vislielāko dienu. Tūkstoši un tūkstoši šajā dienā tapa viens. Tūkstoši un tūkstoši atjaunoja spēkus, skaidroja dvēseles un vienojās lielu darbu apņēmībā, - tādu darbu, kas skaistu un lielu darītu mazo latvju zemi. Visa valsts bija tērpta svētku rotā. Plandīja karogi, zilbināja acis uguņu un ilumināciju stari, bet dvēseles pacilāja dziesmu skaņas un sarīkojumu svinīgums. Tā bija latvju tautas lielākā un svinīgākā diena un cildenākie no svētkiem, kādi vien tautai var būt. Svēts, svēts bija šis vārds "Latvija" uz tūkstošu un tūkstošu lūpām un dārgāks par dārgāko tūkstošu un tūkstošu sirdīm.

Vēstures tragiskā rotāla ar tautu un valsts likteņiem pēdējā gadu desmitā ir bijuši tik baiga, ka viņa arī latvju tautai ir maksājusi visu kaš tāi bija piederejis. Nav vairs mūsu zemes neatkarības. Nav "Cīņas" slejās sastopams mīlais vārds Latvija, bet tikai republika. Nav vispār vairs viņas svētā vienkāršā vārds, bet ir tikai kādā bezpersoniska un aukstuma izveidota LPSR /Latvijas padomju socialistiskā republika. Un tauta? Tā saskaldīta trijās daļās - tie, kas stepēs un Sibīrijas taigu vergus cīņos tie, kas vēl veģetē dzimtenē, un tie, kas nes trimdnieku zīmi. Kā lai tur maza tauta nezaudē ticību savai tautiskai misijai, ka lai nenopūšās patriotu krūtīs, ja vēsture, šķiet, grib iznīcināt viņu zemi un viņas varu izdzēst no pasaules tautu sarakstiem.

Tādu mūsu tauta sastop šo novembri, kas atgriežas pie mums ja 37. reizi. Ko darīs tautas vairākums dzimtenē, to mēs varam tikai iedomāties. Tur neatkarīgās valsts svētku atcecos nav atļautas. Tur svētbrižiem nevar būt vieta. Tur var tikai klusi izsaukties: "Dievs, Tava zeme deg!" un vēl klusāki lolot cerības uz viņas brīvo augšamcelšanos.

Bet tālu no dzimtenes, tālu no viņas uzkalniem un lejām, bērzu birzēm un atstātām mājām, kur vēl nāk, bet nēstarp vairs mīlas sejas un nedzird viņu rīkošanos uz svētkiem, visus trimdniekus 18. novembrī pulcinās kopā kā agrāk. Kur vien būs desmiti, simti vai tūkstoši latvju: pilsētās, nometnēs, fabrikās, lauku sētās - tur uz brīdi pulcēsies trimdnieku saime, lai pieminētu savas tautas vēsturisko dienu un domās pārstaigātu dzimtenes ceļus.

Runās mācītāji baznīcās. Vienalga, vai tas būs svešu zenju liels velvēts dievnamā, vai nabadzīga nometnes baznīciņa, visur ierūksies orgelu, vai ieskanēsies klavieru skaņas, uz altāriem iedegsies sveces zeltainām nirdzošām liesmām un simtu lūpas lūgs Dieva svētību savai dzimtai zemei un simtu sirdis jautās, kur noklēt ceļā rādītāju un atrast mieru.

Sanākmēs runās trimdas vadošās personības. Viņu vārdi arī būs skaisti un dzimtenes mīlestības pilni. Viņi teiks, ka Latvijai un latviešiem ir atkal liela diena, brīnumdiena, diena, kas noizdošānām un gūnīgiem burtiem rakstīta katru latvieša sirdī. Un stāstīs viņi par Latviju kā par pērli, kas iznirusi no Dzintarijūras dziļumā. Un visa trimdnieku kopa gandrīz būs starp mīļām Vidzemes ainavām ar Zilo kalnu un Gaujas līcīti, starp gleznainiem Latgales ezeriem un zeltainām Kurzemes druvām.

"Tur tā vien gribās man iet un iet,
Kur saule tik skaisti, tik spoži rīot.
Viņu pavādit, viņu līgsmi sveikt
Viņai mīlas, mīlas ardievas teikt...
Tad staigāt pr krēslu un domāt klusu
par dienu, kas agri gāja uz āsu"

Līdz ar dzejnieku klusi iesuksies daudz jo daudz un vaicās: kas notiek ar jums, dzimtenes kalni un lejas, kas notiek ar tēvu tēvu mājām, kas koptas un sargātas ilgiem gadiem, sviedrus un asinis lejot kur palicis bērniņā kārtais šūpulis, kas ir ar manu skola, uz kuru mani vadīja tēvs un māte un kas ir ar to baznīciņu, kur mani par pilngodīgu iesvētījā?

Un vaicās vēl trimdinieks: kur egat jūs aizvestie, kur esat tēvs un māte, brāļi un māsas, dēli un neitas, vai Latvijas brīvības tēls vēl ceļ pret debesīm trīs zvaniņus un kas notiek tautas svētniņā-zoļo skuju Brāļu kapos?

Un tad iestāsies klusuma brīdis, kad visi piecelsies, lai godinātu krūtušos varoņus, un šajā dziļā klusumā, kurā varbūt būs dzirdamas klusinātas sāpju un asaru elsas, daudzim liksies, ka viņi-garā, ne īstenībā-redz karogiem greznotās dzimtenes āres un visu, kas viņš bija dārgs un mīls. Kur arī neatradīsies trimdinieks un cik grūts arī nebūs viņastēvoklis, šajās svinīgo sanāksmju telpās līdz ar Latvijas vārdu ienāks arī pacilātība, kas visus apdāvinās ar svētku jūtību un nacionālas apziņas lepnumu.

Nebūs miera nevienc Latviešu sirdī šajā novembra dienā. Novienā, lai kur tas būtu. Tie kas golo sāpju gaitās sīpās, Sibīrijas taigās vai katorāznicko važās, tie vēl vakarā stundā pagriežis galvu uz dzimtenes pusi un viņu lūpas nēmi čukstēs: "Latvija!".

Nebūs miera tiem, kam vēl zem kājām dzimtā zeme. Viņi raidīs savas domas pie trimdiniekien un kopā ar tiem teiks: "Latvija, mēs ticam tavas brīves atgriešanās".

Un nebūs, beidzot, miera arī tiem, kas guļ Brāļu kapos. Tie cels savas galvas no skaidu spilveniem un cauri vējjien, cauri naktis tumsai un skuju šalkoņai klausīsies. Un viņi dzirdēs no tūkstošu mutēm svešās zemes dziedātu "Dievs ē svētī Latviju"? Viņi paliks norodā līdz tam lielam brīdim, kad kāda cita novembra dienā viņi varēs būt kopā ar visu savu tautu. Jo tie, kas nolikuši savu dzīvību uz dzimtenes altāra, tie tic un zina: kamēr vien būs dzīvs kāds latvju vīrs vai sieva, tie nāks atpakaļ pie dzimtenes-mātes.

"Klusi rokas uzliekam
Brīvās Latvies karogam.
Topi, pučzi, brīvā Latve
Brīvu tautu kopībā!"
Tavi bijān, tavi esam,
Tavi bijān, tavi esam,
Tavi būsim rūžībā. /Rainis/

E.Stiglics

ZIEMEĻU KALIFORNIJAS MŪKSLINIEKU VIESOŠANAS DIENVID KALIFORNIJA

San.Francisko mūkslinieku viesošānās Los Anželosā radā vietējā latviešu sabiedrībā jo dzīvu atstuksmi. Dienvidu Kalifornijā Latviešu biedrības rīkotajā koncertā sestdien 11.oktobrī Old Fellow telpās bija ieradušies visi vietējie mūkslas cienītāji un koncertu apmeklētāji. Citādi tas arī nevarēja būt, jo koncertēja pasīstani Latvijas konservatorijas spēki: ģocerti E.Vinerts un H.Strauss un dziedātāja M.Strauss-Grīna. Vinerta un Strauss atskanojumā dziedājām Franku, Mendelsonu, Šopēnu, Gabriel Marie, Svendsonu un Nashezu, bet Strauss-Grīna dziedājumā - A-Kalauņu, Medīņu, Sibeliusu, Puččini un Leonkavallo. Pelnītu atzānību klātesošie mūksliniekiem izteica skaļiem aplausiem, ko vārdos ietvēra biedrības priekšnieks H.Braukis.

Ziemeļu Kaliforniā viesošānās turpinājās vēl otrā dienā - svētdien 12.oktobrī vietējās latviešu draudzes Pļaujas svētku dievkalpojumā Grace baznīcā, ko tur vadīja mēcītājs A.Grictons, bet Pļaujas svētkiem pionērotu svētrumu teica viesis San Francisko latviešu draudzes mēcītājs A.Erastsons, kas uzsvēra, ka Pļaujas svētkos mums jāpateicās ne tikai par tām dāvanām, ko mēs saņemam zemes augļu veidā, bet arī par svētību gūstām, par sarakgurien gan

laicīgā, gan garīgā laukā un arī par iespēju pulcēties un noturēt savus dievkalpojuma vietās un telpās, kur latviešu valoda vēl līdz šim nav izzudusi. Dievkalpojuma kuplinošā piedalīšanās visi iepriekš minētie mākslinieki. Ergeļu pavadījumam kā arvien sniedza māksliniece V.Barvika.

Pēc dievkalpojuma draudzēs telpās sastapām vēl pāris viesus - brīvmākslinieci un Latvijas Konservatorijas docenti Mārtu Vinerti, kas baudījusi jo plašu izglītību ne tikai Latvijas Konservatorijā, bet arī pie ievērotākām autoritātem Itālijā un Francijā. Kopā ar vīru E.Vinertu tie Okla nā /pie San Francisco/ jau pspējuši atvērt savu mākslas studiju.

Arī šī viesu bija atvežusi vērtīgu cioma kukuli - interesantu referātu par mūzikas nozīmi baznīcas dzīvē. Referente kā trīs kultūras pamatacienus apzināja reliģiju, mākslu un zinātnei. Visos - arī pirmatnējos - kultūras daļā, dziedāšanai un mūzikai, jo ievērojama loma, lai izteiktu reliģiskos pārziņojumus, kas ar prieku nav tvorami un ar vārdiem nav izteicami. Arī vienkāršajam korālim /grīckiski-cherus/ piemīt milzīgs mistisks spēks. Greznā, bet pagāniskā Romā dziedāšanas stīga ārišķībā. Kristiāniskā gan pārņemta senās melodijas, bet pakļūva tās askēzei. Arī pāvesti izlietoja mākslu savas vāras izgreznošanai un stiprināšanai, bet pakļāva to stingrai cenzūrai, ievēdot pieļaujamo mēlojumu zelta registrācijas grāmatu /gregoriānu melodijas/.

Luters galveno vārdi piegrēiza svētrunai /spredikān/, bet paturēja arī korāli. Arī tauta bija bijusi attīstītākā, un baznīcā ieskaņējās arī tautas dziesmu melodijas. No korāļa vēlāk izveidojas lielāki garīgas skapas mākslas darbi un dziedājumi. Referente sevišķi uzsvē Bacha un Hendēla nozīmi. Oratorija ir garīgajā plāksnē tas pats, kas laicīgajā operā. Bez mūzikas un dziedāšanas tagad nav domājama neviena liturgija. Referātu ilustrēja E.Vinerts un H.Strauss ar Bacha ģīriju, Hendēla sonāti, bet Medija arī ar dziedājumu piedalījās arī Strauss-Grimma. Referente uzsvē arī ārkārtējo progresu latviešu mākslas sasniegumos neatkarības laikā, ne tikai literārajā, bet arī garīgajā plāksnē. J.Vitola dziesmu grāmatā dominē tāri latviskā melodijas. Skaistā viesošanās sirsniņi nobeidzas pie dāmu komitejas klātien kafijas galdien.

LOS ANĒLOSAS INTERNACIONĀLĀ INSTITŪTA

gadskārtējais tautību festivāls notika septādien 11. un svētdien 12. oktobrī. Tur bija pārstāvētas 23 tautības no visām pasaulē malēm, īpaši nozīmīgi Bābele. Pagājušo gadu apmeklētāju skaits pārsniedzis sešus tūkstošus. Cik tūkstošu festivālu apmeklēja šogad, šo rindīgu raksturotājam institūtā birojā vēl nevarēja pateikt pat īsi pirms slēgšanas: neesot varējuši vēl saskaitīt.

Ar tautiskās mākslas amatniecības priekšmetiem spilgti izcēlās latviešu iztāte-gan ar to māksliniecisko izstrādājumu un it sevišķi ar māksliniecisko sakārtojumu. Te atzinība un pateicība pienākas arhitektam O.Uāriā un viņa šķīklājiem līdzstrādniekiem: V.Korseloī, E.Gerasimovskim un I.Dišgalvī, kas nebija taupījuši pūles un laiku priekšmetu savākšanai un sakārtošanā. Šis pūles arī attiecinājās, jo rezultāts tiešām bija to vērts.

Ne tikai latviešiem pašiem bija skaidrs, ka, ja būtu godalgošana, mūsu stānds iegūtu pirmo vietu, bet to atzinība arī institūta vadība un citu tautību apmeklētāji. Notrūka arī pirkt grībētāju, bet latvieši neko nepārdeva. Vai mūsu mākslas amatnieki nevarētu ražot priekšmetus arī pārdošanai - vismaz nākotnē - kā to praktiski citas tautības jau tagad? V.Korselo kā stānds dežuroja, droši vien varētu dot norādījumus, ko visvairāk pieprasīja pirksnā.

Arī mūsu tautiskā daļa kopā apkārīgi reprezentēja latviešus ar sekojošām daļām: Es mūcoju dānai vāst, Anāliju, tautas kadriju un Sudāliņu. Te īpašs kopas vadītājam un apmeklētājam Z.Ābele, kā arī viņiem kopā dziedātājiem - sudāliņu kadrījam, kas parādīja

sastīja arī krāsniie tautas tērpi.

Lietuvju stendā atradās telpās blakus mūsdienu; arī viņi uzstājās ar tautiskām dejām. Igrūpion stendā nebija, bet tie bez dejām uzstājās vēl ar kopā dziesmām.

Tautības valdītāļi apveiku a rīkotāji uzsvēra ka, lai daļiik prazitu savus līdz pilsoņus, nepieciešami prazit viņu tautas mākslu, ko tauta savā radīšanas spējā pasauli āevusi. Arī katras ASV vēstures mācības grāmatas ieskā tē varam lasīt, ka ASV kļuvušas lielas un varomas tieši ar to dažādību, ko iecerotāji ienesuši. Ka ASV ne valdība, nedz sabiedrība šīs īpatnības un dažādību negrib iznīcināt, bet uzturēt, pierāda jau tādas iestādes kā Internacionālie Institūti, kas pastāv ar ASV pilsoņu ziedotiem līdzekļiem.

Tāpēc kā savāda aprātība izliekas dažū tautiešu ceļšanās savas nacionālās īpatnības iznīdēt un noliegt. Ar to tie cer parā savu lojalitāti. Ar šādu savis noliegšanu varbūt varēja cerēt izlabēt varākā, kas dažkārt ielauzušies un tagad valda mūsu dzīvē, bet pie apzināģion un brīviem Amerikas pilsoņiem ar to var panākt tikai nožēlošanu un pat nicināšanu.

LĀJAS KONCERTS PIE DIENVIDU KALIFORNIJAS MILJONARIEM.

Koncerts notika 18.oktobrī Mevis /Mevis/ laulāta pāra elegantsajā un garīgi iekārtotajā savrūpnāja, Beverly Hills, kas ir Dienvidu Kalifornijas un Los Anželosas dolāru magnātu rezidencē. Galvenā koncerta rīkotāja bija Los Anželosas filharmoniskā orķestra starptautiskā komiteja, kur līdzī darbojās un vietējo latviešu sabiedrību reprezentē māksliniece Velta Barvika.

Viņus sagaida un apsveic pati mana māte. Notiek iepazīšanās un tālāka priekšē stādīšana. Milzīgā paravara dāmas. Kuģion šādām lietām nav laika: jāteica "business." Irodušies kuģi pa lielāki dālai gaišos, dažī arī tumšākos ielas uzvalkos. Pie dāmas domāš melns. Reiz arī dārgas kažokādas, pārlies un briljantu bet ir arī pat vecākas dāmas gaiši zaļos un baltos tērpos...

Šo rindīgu rakstātāju pēc iepazīstināšanas nosēdina pašā pirmā rindā blakus kādai dienvidnieciska izskata latvijai, kas bija divas pavadonec: viena ar vādekli tai vādināja klēt vāsu gaisu, bet otra glabāja tās manteli un labprāt negribēja man atļaut to palīdzēt uzģērbt kad pēc priekšnosurien viņas patronese izrādīja kādu vēlšanos. Par nožēlošanu ar šo dāmu man neizdēvās tuvāk iepazīties, jo pēc pirmā irozū man otrā pusē nosēdināja kādu citu dāmu, kas izrādījās Londonas "Evening News" korespondente u pagāma visus manus no koncerta klausīšanas brīvos starbrīžus.

Koncertāja divas māsas Žanete un Lovete ROMAN, spēlējot reizē uz divām klavierēm. Tās sniedza Brucka, Lista, Šopena kā arī divu modernu komponistu darbus; ja nenaldos, tad viņu vārdi izskanēja kā Kastratla un Rovlio, jo drukātu programmas nebija un to pietieica. Es nu pats neesmu ne mūzikants, ne mūzikas kritiķis, bet arī man bija skaidrs, ka spēle tiešām bija lieliska. Mana pavadoņa, pati būdama māksliniece un pianiste to novērtēja par labāku kā "taicari!"

Vēlāk ap abām koncertētājām protams, bija liela drūzašanās. Iiktonis te rums nāca palīgā, jo kādai energiskai un runīgai dāmai, kuras apalīģa stāvu tērpa balta, bagatīri ar pērlēm izrotāta kleita, un kas jau ilgāku laiku nelaida valā rums tuvumā esošā māksliniecei, ievāģā zūģis rakstencis, ko nācs ar Barvikas j-dāi tad arī sēģētājām Koncē enerģiskā darbā nē darboģās ar rakstīšanu man rādīs izdevība ar

jauno māksliniecei ievadīt sarunu. Izrādījās ka rēgas ir francuzietes no Parīzes, kur tās baudījušas arī savu mūzikaloizglītību. Tās jau četrus gadus dzīvo ASV un cīnās dēļ vārda un slavas. Te nu es viņas pāribēju iepazīstināt ar manu pavadoņi un ieminējos, ka arī tā ir māksliniece un pianiste, kas absolvējusi Latvijas Konservatoriju Rīgā. "Ko? Jus no Rīgas" iesaucās enerģiskā dāma, kas pa to laiku bija pabeigusi savu rakstīšanu. "Rīga taču ir vis-skaistākā pilsēta pasaulē," to turpināja, "To man stāstīja mans tēvs, kas pat Rīgā kādu laiku dzīvojis. Bet latviešus gan es biju iedomājusies līdzīgus lapiem vai eskimosiem." Sādu tirādi liekās nevarēja izturēt arī šarmanta francuziete un, atvainojusies, tā vienkārši aizbēga. Skīrāties arī nēs no šīs enerģiskās ledijas, kas par savu tēvzemi reizē uzdeva Ungariju, Austriju un Franciju...

Mavis villai piegul arī brīnišķīgi košuma apstādījumi ar koši zilu tēns baseinu. To visu var labi pārredzēt no verandas; ar tur grupās pulcējas vāci. Vienu grupi es ieraudzīju sēdēt dānu ar lielām melnām acīm un gaišiem, līnu baltiem matiem, par kuru man bija stāstīts, ka tā esot mana nātes meita. Bet arī to man izdevās pārmināt tikai dažus frāzes, jo tieši šinī brīdī kādai tuvumā stāvošai dāmai nokrita un saplīsa kafijas tase. Kamēr es tai palīdzēju uzlasīt drusklas un nelaimīgo nobierināju, ka tas nēs līnā, iespēja iesākt sarunu turpināt un tuvāk iepazīties ar šo viesmīlīgo noma atvasi bija zudusi. Toties radās izdevība iepazīties ar citu, daudz ceļojušu un runīgu lediju, kas laikā pēc otrā pasaules kara apceļojusi Skandināviju, Padomiju /protams ar Iaturista palīdz./ Franciju, Šveici, Visu Eiropu. Viņa veikli un tekoši stāstīja savu ceļojumu. Kad pie nūrs pienāca Bervikas jaunkundze un es dāmas iepazīstināju arī tai šī ēklā ceļotāja gandrīz burtiski atkārtēja to pašu, ko bija stāstījusi man. Šīs sarunas laikā jau laba daļa viegu sāka izklist un bija pienācis laiks arī nūrs ar Bervikas jaun-kundzi doties katram uz savu pusi.

J.N.

A M E R I K A S L A T V I E Š U A P V I D N Ī B A

American Latvian Association, Inc.

3220 17th Street, N.W.

Washington 10, D.C.

Tel. DUpont 7812.

1952. gada oktobrī.

GODINŠĪR TOS KAS KAKLĀI UN KULTURAI PALPOJUSI GADU DESMITUS UN PAVERSIM CEĻU JAUNATĒMI

ALA's Centrālās valdes ziņojums par latviešu kultūras dienā ASV

Atzīstot, ka latviešu kultūras vērtību jaunradēce veicināšana un saglabāšana, ir daļa no trijdienukārta cīņā par Latvijas brīvību un latviešu tautas pastāvēšanu, ALA's Centrālā valde nolēmusi, ka arī 1953. gada janvārī un februārī ASV rīkojamas latviešu kultūras dienas. To sarīkošana iecīnāta ikvienu latviešu draudze, latviešu biedrība un latviešu kopā. Latviešu kultūras dienu ietvaros rīkojami Draudzīga iecīnājuma pierīpas akti, izstādes, lekciju cikli un atsevišķi priekšlīpas lījumi, pāreitu klīstī, koncerti un, kur vien iespējams un kā vien tas iecīojams, ar latviešu kultūras sāsnīegurīer iepazīstināšana amerikāņu sabīdrība.

1953. gada latviešu kultūras dienas ASV līi arī ir tās, kas pašķīr ceļu latviešu jaunījai radzei un dēd gandarījumu un atzīnību tam cīrujam latviešu kultūras darbinīekrā, tam latviešu mākslīnīekrā, kas jau gādū desmitus kalpojīis un vēl šodīen stāv garzē par latviešu kultūras un mākslas vērtību pasarglīšanu un saglabīšanu. Tas nozīnā, līi 1952. gada latviešu kultūras dienu sarīkojums ASV nēs dētu iespējīgs sevi parvīit arī tam latviešu jaunīklīm un jaunīvai, kas latviešu mākslī līi sākuši kalpot tīkai svešumā. Tas nozīnā, līi 1952. gada latviešu kultūras dienu sarīkojums nēs godīnātā un atzīnību teīktu tam mākslīnīekrā un mākslīnīecēi, tam kultūras darbinīekrā, kas latviešu mākslī un kultūrai sevi atdevīsi ne vīenu, bet jau vīdrīkus ceļu desmitus.

Visbeidzot, lai 1953. gada latviešu kultūras dienas ASV būtu atklājis visu kopīgo tautas latviešu kultūras atbalstu. Lai tā kļūtu rīcības tradīcija, ko kultūras dienu sarīkojumu atlikums nodrošinās Latviešu Kultūras Fondu ASV. Vēl vairāk, lai šajās kultūras dienās ikviens latvietis, ikviens latviešu biedrība un draudzība, ikviens latviešu kopa redz iespējams steidzoties arī individuāli Kultūras Fondu, tā izpildot labprātīgi uzņemtais saistības par atbalstu latviešu kultūras vērtību jaunradei un saglabāšanai.

Ev. F r e i v a l d s,
ALA's Centrālās valdes priekšsēdētājs viet.
Kultūras biroja vadītājs.

D.K.L.b. valde ievietojoja šo A.L.A. priekšlikumu Inf. biļetenā darot to zināmu visai Latviešu sabiedrībai un cerot saņemt daudzus ierosinājumus un konkrētus priekšlikumus no tautietiem un tautietiem attiecībā uz kultūras dienu rīkošanu Latviešu sabiedrībā.

Jau pagājušā janvarī tika rīkotas kultūras dienas, kas sākās ar teātra izrādi un beidzās ar draudzīgi rīkojuma sarīkojumu /gleznu izstāde, grāmatu lēsts, referāti u.t.t./, bet lai tagad priekšsēdētājs kultūras dienas varētu sniegt vēl daudz vairāk to aprakstītajiem D.K.L.b. lūdz latv. sabiedrību taikā ar padomu, darbu un atsaucību jau laikus.

D.K.L.b. valde.

A I Z R A D I J U M S.

Dru uzmanīgu visus tos tautietus, kas sasnieguši vai sasniegs U.S.A. turpinās iesaukt vakaru uz Latvijas sūtniecības paziņojumu laikrakstā "Laiks" š.g. 22. oktobrī numurā.

Minētais raksts ievietots Laika pirmā lappuses pusē zem virsraksta: "Svarīgi grozījumi karaklausības jautājumā".

Tautietiem kas vēlētos vēl papildus informāciju vai kurior būtu kādi jautājumi šinī lietā lūdz sazināties ar mani pa tālruni AN31172 vai personīgi D.K.L.b. sarīkojumu laikā.

Ieinteresētos tautietus lūdz neaizlikt kara klausības lietu kārtošanu uz pēdējām dienām, bet darīt to jau laikus, jo formalitāšu kārtošana ieskaitīšanas no Selective Service Law. kārtojamajiem var prasīt ev. pāris mēnešu laiku.

H. Braukis
D.K.L.b. priekšnieks

Ļoti godājamam Helmāram Pavasara kungam,
24/Pinneberg, H. Olštāin,
Eggerstedt Kaserne, Block 2,
Germany

1952. g. 31. VII

Ļoti godājamais K. P. v. s. a. r. a. kungs,

Dienvid-Kalifornijas Latviešu biedrības valde, sekundāri ar
Latviešu sabiedrības pārliecinātību ierosinājumu, rīkoja š.g. 10. VII
1952. g. 31. VII

Atļaujiet, lūgāti godājamais H. Pavasars kungs, nodot Jums sveicimus no D.K.L. biedrības un sakojošiem mēksliniekiem:

Stefanīdas Kvarte-Jansons, pianistes Veltas Barvikas, Adolfa Kaktiņa, Alarča Poriņa, Feliksa Veikina un flautista Arvalda Jansona, un novēlēt Jums dražu un pilnīgu izveseļošanās un nodoties abiem drīz jo drīz radošajam komponista darbam.

Kā nazu pierādījumu, ka Los Anželosas latviešu mēkslinieki un taustiņi atcecas Jūs kā baltās, tā arī nokeltās dienās, nosūtīt Jums naudas pārvešanu par \$ 130,00.

Patiesā cieņā

Ingr. H. Braukis
D.K.L. biedr. priekšnieks

A. Abele
D.K.L. biedr. kasieris

Iepriekš minēto vēstuli D.K.L. biedr. valde nosūtīja komponista H. Pavasaram kopā ar naudas pārvešanu par \$ 130.-.

Tādā pašā garāka vēstule adresēta D.K.L. b. kasierim A. Abelem, kurā komponists izsaka sirsnīgu pateicību Los Anželosā dzīvojošiem mēksliniekiem, D.K.L. biedrības valdei un ikvienam taustiņam, kas viņu atcecrājies grūtā brīdī.

Komp. H. Pavasars nobeidz savu vēstuli izsakot cerību, ka viņš drīz atveseļosies un varēs nodoties atkal savam darbam un sūtīt Los Anželosas latviešu sabiedrībai sirsnīgus sveicimus.

A M E R I K A L A T V I E Š U A P V I E N I B A

American Latvian Association, Inc.
3220 17th Street, N.W.
Washington 10, D.C.
T.L. Dupont 7812.

1952. gada septembrī.

Visām Amerikas Latviešu Apvienības organizācijām dalībniecēm un
viestulniekiem Latviešu Apvienības biedriem:

ALA's Centrālās valdes kasieris lūdz organizācijas un atsevišķi ALA's biedrus nokavēties ar 1952./53. darbības gada biedru naudas sarakstu un tas iesūtīšanai. Biedru nauda iesūtāma un biedru kartes pieprasīšanās, ja tādas vēl nebūtu saņemtas, uz sakojošu vārdu un adresi: American Latvian Association, Inc., 3220 17th Street, N.W., Washington 10, D.C.

Sakarā ar vairākkārtīgiem pieprasījumiem, ALA's Centrālās valde sekretāriete paskaidro, ka lai kļūtu par ALA's biedru, nekādas īstas anketas nav jāizpilda un nekādi speciāli iestāšanās noteikumi nepastāv. ALA's biedru kartes izņemšanas vietējās latviešu organizācijās vai draugos Ja tas ir ALA's dalībniecēm, vai arī biedru kartes pieprasīšanās tieši Apvienības Centrālajai valdei uz augšminēto adresi, pievienojot \$ 1.- 1952./53. darbības gada biedru naudu, vai arī lūdzot no tās atbrīvot kā arī uzdot savu vārdu, uzvārdu, dzimšanas datum un adresi. Karņ invalīdi, trūcīgie, p. personas bez ienākumiem, studējošie vācieši un d. t. t. saņem ALA's biedru karti bez maksas. Katrs latvietis ASV die ALA's biedru skaits!

Pēdā vārds par biedru naudu /Iesūtīts/.

Sakarā ar pieprasījumiem nosaukt tādā gada biedru naudu un iesūtīt

un atklāta motivācija /apslēpta ir nejausama/ skan aprāran tē,
ka nekādā ziņā nevarējat dot naudu, ar ko ALA vīriem braukāt pa
rautiem. Lai tieši viņi un arī sūtniecības darbinieki vārot strādāt
tāpat kā visi DP un lai tā daļoties visu latviešu bēgļu likteni.

To es dzirdēju no citādi prātīgiem un cienīgiem tautiešiem.
Tāpēc arī pānteresējieskur tad iekasējara biedru nauda īsti paliek.
Tā nu izrādās, ka mūsu biedrības budžets ir tik niceīgs, ka to to
var atkārtot pāris rindās.

Ienākumi: no biedru naudā: - \$ 360, no izrikojumiem \$ 140 - kopā
\$ 500.

Izdevumi: Informācijas biļetenam \$ 140, kancelejas izdevumi \$ 36,
apgūns, biroja t.i. inv. līdion vācien un tūkurciotūcien vācījs
- \$ 140, kultūras fonā \$ 64, stīlūns - \$ 100 - kopā \$ 500
sumas, ko ALA's vīri vārdū izlietotā rutesānāi te nā nevār
sāskatīt.

Varētu domāt ka to dolārus, ko katrs biedrs sarakšā izņemot
ALA's biedru kopā, būtu iespējams izlietot raution. ALA's nupat
ir publicējusi "L ikā" savu bužetu. Ari tur nav tādas zūmes.

Neapet līdzekļus latviešu kopējai lietai, šīs lietas kārtotajiem
nodot laika un iespēju to kārtot - nozīmā to iznīcināt. Tas jau ir
tas pats, pāc kā cenšs mūsu ienādnieki.

Bet cik patīkams ir šī motivācija, ja ar to var atrunāties un
tos 50 centus mēsni biedrībai, kā arī dolāru gada ALA's nūmekāt,
kaut šī motivācija nūktu no mūsūnavigākiem ienādniekiem. Lūkās
ka viens otrs uzskersies ar ri uz šo tik vienkāšo āki. Mans
lūgums biedrības valdei: gada beigās biļetens pazīnot to tautiešu
vārdus, kas savu latviešu pīnīkumu nebūtu izpildījuši.

Kāds biedrs.

Ievietojot Informācijas biļetenā augšā minēto vēstuli
redakcijā pīcisi š, ka tieši apzīnoti vai neapzīnoti, no pašū
latviešu biļetēs lūgts tas darbs, ka dara ALA vai lokālā biedrība

Tāpēc ikvienam kas kaitē latviešu lietai derētu atcereties
tautas dziesmu

Ej bāliņi taisnu ceļu,
Rumā taisnu vārdānu,
Tad ir Dievs palīdzēs,
Taisnu ceļu nostāigāt!

Grāmata

"Ikkatrs, kas katru dienu kaut jol nedaudz minūtes pavēdis
lasīdams kaut kuru labu grāmatu, drīz vien ar pārsteigumu sāks
ievērot, ka viņš savās zināšanās un kulturā iet ātrion solim uz
priekšu. Tie vīri, kas kautko patiesi lielu izdarījuši, pānākuši
un uz priekšu tikusi, ir tie vīri, kuri ir strādājuši, mēcījušies
un domājuši mazliet vairāk, nekā bija vajadzīgs, lai varētu tikai
paēst un apgārties. Grāmata ir kā neizsmejās avots, kur katrs
var atrast laimību un pāijumus savas darbī: kārtāis - ierzāni
savās darbībās, bet visi un ikviens spēkā un spēru visos jorijās os.
Dzīvet bez zināšanās ir tikpat ka negāz dzīvan nebūt" - tū izteicās
savā runā Kārlis Ulmanis, kād viņš 1935. gada rufenī, atzīmējot
dziesmu kriva Krišjans Barons dzīšanās dienas 100. pieminu, Rīgā
atklāja grāmatu nūcēlu. Un šis vārūi terciz bija kā vānā skāns,
kas izskanēja visa zēnē un vācīk, kopā ar laikietīgo "Draudzīgo Rīci-
nājumu", radīja tālus grāmatu plūdus, kas līdzināri pavēra ra palien.

Tiešām, grāmata ir viens no visievērojamākām lietām, ko
cilvēki izgudrojuši. Visu, ko cilvēks darījis un nūdarījis, ko cēlis
un radījis un atrodās, ko izcēlts un par kā pīccājis,
kāds jaunās atziņas atrādīs un kāds maldos staigājis, visu cilvēk
dvēsele laimes un nelāimes brīšos, un visu š sudzpusīgo un neizprotā
dzīve,- tas viss ir izteikts grāmatū lapās. Grāmata ir tā, kas kopā

sien sen pāgājušās dienas un tagadni un nākotni paau'zen tālāk
nebeš uzkrīstītu rūsu dzīves stāstu. Grāmata ir tā, kas apgaisa mūs
dzīvi. Bez viņas nevaram iedomāties kultūras, uinātnes un mākslas
progresu. Un bez viņām nebūtu cilvēces attīstības līdz tam garīgam
līmenim, uz kuru tā atrocas šodien. Grāmatā ir patiesības, kas
dzīvi caļ uz priekšu virza un paver ceļus sātunīgākas un vērtīgākas
dzīves sasniedzšanai. Visievērojamākās cilvēces var iet bojā caur
katastrofām un karieņ, bet grāmatu var teikt uz drupu kaučzi: "lai
top no jauna", jo pēc grāmatām vāsu ko radījis cilvēka gars, var
restaurēt.

Grāmatas tādē ir gara dzirkstošas un noizsīkstoši dzīvības
un po'u svoti. No tīn katrs var smelties arvien jaunas dziņas,
jaunas spēkus un gūt uzvarinājumu garīgām cīņām. Grāmatu lasīšana
ir atpūta. Un ne tikai atpūta vien, bet arī nopietns sevī izli-
tošanas darbs, kuram jāvelti tādē pati uzmanība, kā kuram nēien
darbam. Kas daudz lasa, tas daudz zina. Kas nelasa, tas ne- ttis
neaug garīgi un bieži vien gūtas pamests un vientuļš. Ja gan -
- parests un vientuļš, jo grāmata ir labākais draugs. Tāds draugs,
kas vienmēr ir klāt katrē brīdī: gan agrē rīta stundā, gan vēlē
vakarē. Ar viņu vienmēr var klusi un sirsnīgi sarunāties, un viņa
var likt smieties un raudēt, priecāties un skumt, bet pa visām
lietām - smelties ierosmē radošam darbam un cīņai par labāku nāktni.
Pat lielam un gara pārbagātencilvēkiem, kā Gatem un Tolstojam, ir
bijuši vēlēšanas dienu sēkot, izlasīt kādu (zejas pantiju vai
filozofisku aforismu, kas ierosina, apgaiso un aizkustina.
Tolstojs pat ir sastādījis grāmatu "No- dienas-dienā" ar visu
tātu domātoju un rakstnieku gudrības vārdieņ un aforizmieņ, kurus
var izlasīt steiga, un viņš pats vislielāk lasījis šo grāmatu un
visiem atgādinājis nepalaist tukšus tas rētas acu mirkļus, kuru
dau'zom ir tik maz, bet kuras tonēr var atspirdzināt sirdi un
apgaismot garu.

Un nu lai atlants griezties pie trindinieku seims un vaicēt,
vai viņa lasa un vai izbrāt grāmatas lielo vērtību? Dienēci trindē ir
grāmatas lasi pārāk maz vai pat nemaz.. Ta ir patiesība. Tā ir
rūgta patiesība. Ir tiesa, ka labu latviešu grāmatu bibliotēkās, kē
valsts, tē privātās-maz daudz bet ir grāmatas, kuras var lasīt,
pārlasīt un atkal lasīt. Ir tiesa, ka daudzē vēl dzīvo diezgan
trūcīgi. Tādu lielāks trūkums ir kultūras dzīves izsalkuma
trūkums, jo alkohola liēzokli tiek izlietoti pirmēriņā. Un arī
tas ir tiesa, ka daudzē trūkst laika. Dienēci grības pašķirstīt
tās zelta lapas, kuras grāmatās slēptas, trūkst visvairāk. Jo
vai noziedēti daudz laika netiek izšķiests pie kārsu spēle piesmē-
kētas istabās, notrulinot garu un izdziesot to - senas kvēli. Un,
kū'zēt arī tas ir tiesa, ka daudzē jūtas nepietēti, un no darba
nēgūkusi vai vientuļi. Būtē teisiā lasīšana ir tā, kas novirzē
domas no sevis, liek aizmirst savas spēpas un skanēt ēvēsolē jaunām
skanēm, jo grāmatas atrodina ēvēsoli un vietas ved pie liēiem garieņ.

No lasītājiem visur atkarājas, vai grāmatu tirgus dara godu
tautas kultūras līmenim, bet trindē apstākļos grāmata ir vienīgais
liēzoklis, uzturēt latviskumu latviešos, vai latvijē svešumā ir jau
vienlīdzīgi pret to, vai to uzskata par kultūras tātu, jeb viņi
ir jau tik tālu, ka tieņ pilnēi vienlīdz, par kādu putekliti tas
nēsis pasaulē vōji? Tad būs tā, kā par senier latvijē un viņu cī-
nān un cīšanās pieņinēs dziesmās un stāstis vēsture, bet par tieņ,
kas svešumā iz dzidūšības novērsēs no tautas vēsturiskā ceļā, pār
tieņ pieņinēs ne dziesmās, ne stāsti, jo viņi būs tikai materiāls
citu tautu vēsturē.

Vai to tu gribi, latvijē trindinieku seime?

E.Štiglics.

Latviešu Bibliotēka

atvērta 935 I/2 Cēl. avc, Holivudā, trešajā mējiņā pagalmā. Satiksme:
1/ tranvaja pietāte Cahuanga uz Santa Monikas bulvāra, 2/ Grāņev
autobusa pietāte - uz Vine un Santa Monica bulv. stura, 3/ pietāte
Cahuanga vai Wilcox uz Melrose ave.

Bibliotēkē - Jansu'robija, Skolbas, Upīša, Sārtā, Akurātāna, Gullija,
Rozīša, Vācēzola, Zariņa, Kērtiņa, Vācē, Lēdija, Pēterīša, Rēdija, Rēdija,
Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija, Rēdija,

svēstautu ceturu darbi galvenā kārtā Rīgas izdevums. Turpat vairāki sinti ori literatūras sējuri krievu valodā arī pirskara spēšos.

Bibliotēka atvērta no plkst. 5-8 vakaros.

Vienreizīgi iznāks 3 grāmatas pret parakstu. Grāmatas var mainīt pēc vajadzības. Abonementa maksā par trim grāmatām 5 centi dienā, bet mēneša abonements \$ 1. Uz provinci grāmatas izsūtā pa pastu, bet tikai pret \$ 10 drošības ierakstu.

Interesenti tiek lūgti pieprasīt rakstiski vai pa tālruni pilnīgu bibliotēkas grāmatu sarakstu.

Tautiešus lūzu pieteikt pasūtīnājumus uz katru nepieciešamo "Rokas grāmatu un pilnīgu kalendāru Amerikas latviešiem 1953.g. "Kalendārs iznāks oktobrī J.Kociņa spējā. Cena \$ 1.50. Kalendārā starp citu: kasikvīnu, jēzin par Soc. Security, Izglītība, studijas, ardi Amerikā, Praktiski darbdarījumi par ienākuma nodokli, ka iegūt girenos nājiņu vai citu kādu nekustaru īpašumu. Ko sola lauksaimniecī Amerikā, Karaļa kara veterānu un to girenu pabalsti. Pavalstniecības jautāju u kārtošana un tā tālāk. Ir aplēsts, ka novēriņa nodokļu lietās lūdi katru gadu maksā miljonus. Vēl lielāki zaudējumi varbūt radīs no Social Security noteikumu neievērošanas, tāpēc nolūsināt rokas grāmatas sarakstu. Ja pasūtīnātājs ar grāmatu nobūs apmierināts, viņam tiesība 10 dienu laikā to atitāt atpakaļ un saņemt savu naudu pilnā mērā.

Pasūtīnājumi pieteicami: Mr. E. Stiglics

gab. pa telefonu HI 5081.

935 Gile Ave Los Angeles 38

Gatavosimies teātra izrādai

Pēc dažiem mēnešiem Los Anželosā latviešu dramatiskā grupa klausīti varēs atzīnūt savu divus gadus darbības atceri. 29. novembrī š.g. grupa teātri reizi aizina tautiešus - teātra rīlētājus uz teātra izrādi.

Atceroties lūsu varumus un Latvijas tēšonu, kā arī latviešu tautas brīvības cīņu lūsu atceris vietās grupā izvēlējusies šai izrādi Bertina Zivarta 3 cēlienu lūgu "Tirdz-purvs"

Lūgu iestudējis režisors Dr. J. Vāciotis Dekarācijās gatavojis gleznotājs R. Lauris.

Izrāde notiks Internacionāl. Institutā telpās 435 S. Boyle str. Tuvāki paziņojumi sekos spēeciālās ielūgumos.

Dramat. gr. vad. A. Pukinskis.

B L E N I C A S D Z I V E.

Mēnoš. pants: "Pakļūdiēt to lūgu kamēr tas atrošas, pies uciēt viņu, kamēr tas tuvu. . . Jes. 55, 6.

Jūs sirdis lai noizbīstīs! Ticiēt Dievam un ticiēt man! Mans Tēva nams ir dau'z nājīklu. Ja tas tā nabūtu, vai es jūns tad būtu teicis: Es nočinu jūns vietu sataisīt. Un kad es būšu nāgājis un jūns vietu sataisījis, tad es nāksū atkal un nēnšu jūs pie sevis, lai tur, kur es esmu, būtu arī jūs." Jēns ev. 14.1-3.

Šis skaisto solījumu Jēzus Kristus deva saviem mācekļiem īsi pirms savas nāves Galgatā. Šis solījums visos laikos spēj pārvērst katru par mācīti un katru par īstā nāks vīlētā. cēvēst svētā dzīvi, gaidot lūgu atnākšanu. Kristus nāks. Ši pārliecība apmāroja tikai kā jandē darbības ticības varumus. Ši pati pārliecība spāroja vīl rnušu lūgu ticības varumus un lūgu pāšus. . . Kad Dievs lūgu lūgu,

mēs gan nezinām, bet vienu mēs zinām mums jābūt nomoda un gataviem šim lielajam svētojam brīdim. Tāpēc kāds dziedātājs saka: "Dzonati ka tapat svēti jūs, kas gribat svēti kļūt! Laužu priekšā gan ir lēti Rādīties ar Kristu būt. Ziniet, ka tas Kungs drīz atnāks, Lauzus, labus tiesāt iesāks Bīdāties tad gādājiet, ka jūs svēti palieciot!"

D i e v k a l p o j u m i.

Los Anžēlosas latv.ev.-lut. draudzē Lāšplēšu dienas dievkalpojums 9.novembrī plkst. 4.00 Trīsvienības baznīcā /746 W. 18th str./

San Diego 18.novembra svētku dievkalpojums š.g. 16.nov. plkst. 2.00 Grace baznīcā. Pēc dievkalpojuma A.Pasta referāts, jaunatnes priekšnesumi, kafija ar groziņiem.

Los Anžēlosas ev.-lut. draudzē Latvijas valsts neatkarības svētku dievkalpojums š.g. 22.nov. plkst.6.30 Trīsvienības baznīcā /746 W.18th str./ Dievkalpojumā piedalīsies mākslinieki.

L a u l ī b a s.

Š.g.25.okt. vakarā Grace baznīcā /936 W.Vernon/ tika salaulāti Pauls Bonīts ar Ellu Bitenbinders. Ziedus jaunam pārim pasniedza D.K.L.biedrības vārdā valdes loceklis A.Pukinskis, D.V. organizācijai vārdā E.Gernatovskis un no Los Anžēlosas latv.ev.-lut.draudzes dr.priekšn. vietnieks A.Kersels.

Novēlam jaunsalaulātiem saskaņīgu un Dieva svētības bagātu dzīvi. "Māci man, Kungs, tavu ceļu, es staigāšu tavā patiesībā.... Ps.86,11.

Jaunie draudzes locekļi.

Iepenieks, Vilis; Udris, Arvīds; Udris, Sofija un Udris Līvija. Leingards, -Pricis.

Novēlam nēst bagātīgus augļus personīgā dzīvē un ticības cīņā!

"Kas mani paliek, es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez manis jūs nenicka nespējat darīt." Jāņa ev. 15,5

Los Anžēlosas ev.-lut. draudze š.g. 19.okt. ārkārtējā pilnsapulcē pieņēma draudzes priekšnieka ing.J.Korneta iesniegto priekšlikumu variantu par viena kandidāta izaicināšanu nācītāja amatam sakarā ar māc. ievēlēšanu statutus paredzētā kārtībā.

Sapulces dalībnieki ar lielu balsu vairākumu izteicās, lai draudzēs padome izvēlās līdzšinējo māc.A.Grietonu, kura ievēlēšana iventuāli varēs notikt gadskārtējā draudzes pilnsapulcē, kā to paredz statuti.

Los Anžēlosas latviešu ev.-luter.draudzes

Cēmu komitejas rīkotājs bazars notika svētdien 26.oktobrī Internacionālā Instituta telpās. Sarīkojumu ar īsu uzrunu atklāja māc. A.Grietens, norādot tā nolūku, sagādāt līdzekļus palīdzībai trūcīgie tautiešiem Vacijā un uzsverot cēmu komitejas /priekšniece A.Stumbris pūles, vietējas latviešu sabiedrības pretimnākšanu ar ziedojušiem un mākslinieku atbalstu ar priekšnesumiem.

Koncerta daļā St.Jansons dziedāja dzirdējām Godara "Šupļa dziesnu, P.Sūberta "Passaciu", Fr.Sūberta "Lidaciu" un pāris tautas dziesmas. Ārn. Jansons uz fleitas atskanēja Darlā "Atrians" un "Serena" un "Avarāts". Koncerta daļā ar lielu priekšroku spēlēja "Mittler"

Klavīru pavadījumu sniedza V.Barvika. Klatsona "Nōgeru Sūpla dziesmas" atskaidrošanā piedalījās visi trīs mākslinieki. Publīka kas bija papildījusi liell. Instituta zāli priekšnesumus uzņēma ar svinīgu atsaucību un St.Jansones dziedājumā tā varēja konstatēt jaunas sasniegumus.

Pēc māc.A.Grietēna noslōguma vārdiem sveicienus nesā arī Intern. Instituta vadītāja B.Bārtleto. Viņa, starp citu, atzīmēja, ka pag.vasarā tā apmeklējusi sešus līdzīgus Intern.Institutus ASV austrumos un visur ar lepnumu viņa varējusi nānīt sadarbību ar vietējo latviešu grupu.

Arī nantu loterēja s.rīkojuma dalībniekos radīja ne mazāku interesi, jo to griezās laimes rats un starp izlozejamien priekšmotiem drauzi bija tiešām ļoti vērtīgi. Stends bija ļoti gaumīgi iekārtojusi arch.I.Mellups jkāze. Tieši šē bija redzams dānu pašu veiktais darbs. Tāpat taw bija pie uzkožano galda, kur netrūka ne desiņu ar kāpostiem, ne Latvijas gaumē ceptu ābolu kūku, ne spēka pīrādziņu, ne citu labu lietu,

Bazars,atzīstams kā ļoti labi izdevies, jo kā rezultāta tā apmeklētāju skaita ziņa stipri pārsniedza rīkotāju gaidītō-skaidrs atlikums \$350.- J.N.

Izseku pateicību visiem kas ziedoņot mantas vai naudu,atbalsti, Los Andēlosas latv.ev.-lut.draudzes dānu kom. rīkoto bazāru, kā arī tiem tautiešiem, kas šō bazāru apmeklōja, tā sekņojot tā labo izdošanos. Sīrsnāgs paldies arī visām dānu kom.locekļēm: Barvikas, Abēles,Bluzmaņa,Grietēna,Viķa kundzēm un Blūma un Meistara jkāz., tāpat arī visiem citiem, kas ar lielu mīlestību un pašizliedzību piedalījās bazāra organizōšanā, gan vācot ziedoņumus, gan kārtōjot telpas un pieliekot palīdzīgu roku, kur vien tas nepieciešams.

Liels paldies mūsu māksliniekiem: dziedātājam St.Jansonei, pianistei V.Barvikai un flautīstam A.Jansonam, kas bez atliedzības ar saviem priekšnesumiem veicināja vakara izdošanos.

Corēsīn,ka vēl vairāk nekā mūs šī vakara panākumi iepriecinās tos, kas atrodoties Vācijā taisēs svinēt jaunus trīmdas ziemassvētku Varbūt, ka šī vakara sagādātās veltes padarīs viņiem šos svētkus kaut mazliet gaišākus.

Ja, tā, tad mūsu uzdevums un mērķis ir papildīts.

A.Stumbrs
L.A.latv.ev.-lut.dr.
dānu kom.priekšniece.

D.K.L.biedrības PAPIILDSKOLA

S K O L U S A K O T.

Laipni un smaidīgi aizziet šī vasara. Gluži kā Latvijā. Nav bijis ne lielu karstumu, ne tveices. Nav tomēr trūcis arī ne silts ne saules. Vēl tikai kāda nedēļa, un atkal gluži kā Latvijā ap šo laiku būs jāsāk skolas gaitas.

Arī latviešu svētādienas skola sāks savu darbu. Pulcōsinies atkal katru svētādienu no plkst.1.30 līdz apmēram 4-iem p.pusd.,runāsim un dziedāsim savā valodā un runāzīsīn, ko mēs labu varām uzziņāt par to tālo mīļo zemi, ko sauc par Latviju.

Mūsu latviešu skolai pieder tikai vienas nedēļas dienas pāris stundas. Tas ir ļoti maz, salīdzinot ar parasto skolas mācību laiku. Bet liekot stundu pie stundas, svētādienu pie svētādienas, kopā tomēr iznāk salīdzīgs laiks smaidīgam. Tas, kas šādi latviešu skolā mācās,

slavinājumu nolien. Ja mūsu radī un draugi, skolotāji un skolnieki Latvijā tā reizī nodēlā 2 stundās drīkstētu brīvi skatīties viens otra acīs un runāt bez bailēm, viņi justos kā atdzimuši.

Tādēļ nenovērtēsim šīs pāris stundas pārāk zemu! Ja vēl vecāki palīdzēs nājšs bērniem svētdienas skolas uzdevumus sagatavot, kā to daudzās ģimenēs jau darīja pagājušo nācības gadu, tad sekunju netrūks.

Bērniem jāiemācās runāt un lasīt vispirms savā tēvu valodā. Tā tad latviešu bērnam vispirms jāiemācās latviski. Tas tā jādara ne vien latviešu tautas nemirstības dēļ, bet arī bērna garīgās attīstības dēļ. Ir jābūt kādai valodai, kas bērnam visnācāk, jābūt tautai, kur viņš ir nājšs un jābūt noteiktiem un izlīdzinātiem gara dzīvības pamatiem. Anglīm vispirms jābūt anglim, vācietim vācietim un latvietim latvietim, gluži kā alksnis vispirms ir alksnis, bērzs bērzs un ozols ozols, pēc tam tikai soko mežs. Tikai komunisti ar varu jūc tautas. Bet viņiem tas nepieciešams savas eksistences dēļ, jo jaukteņi vismaz pirmajā paaudzē aizvien ir mazliet vārgi un garīgi nestabili un ja nu ko tru spēcīgāku indivīdu aizvien rūpīgi iznīcina, tad var ilgi valdīt, tad ilgi ir tikai "nase", kā viņi pašī zīnīcī saka.

Mums visiem šejienes apstākļos labi jāprot angļu valodu, mēs pašī to mācāmies un gribam, lai bērni mācās. Tas ir ne vien nepieciešams bet arī ļoti, ļoti labi. Laba angļu valodas prasana paver, durvis uz lielām un bagātām klētīm ne vien materiālajā zīnā, bet jō sevišķi garīgajā. Parstoksalī nu izklausās, ka vislabāk angļiski pretīs tie latviešu bērni, kas ģimenēs runā un mācās latviski, bet angļu valodu mācās tikai skolās. Lieta tā, ka šejienes skolās ir pietieko daudz stundu, lai bērni labi un precīzi iemācītos angļu valodu.

Turpretīm mēs, vecāki, varam gribēt kā gribēdami, bet no sava ārzemnieku akcenta angļu valodā vaijā netiksim. Ja nu mēs arī nājšs, bērniem dzirdot, runāsim angļiski, tad bērni piesavināsies šo akcentu, no kā nevar atsavināties visu mūžu. Akcents jeb izruna bija tā, kas kādreiz Latvijā apzīnogoja un galvenā kārtā smieklīgus pašarīja "kārķļu vācīcšus" un "pakulu krievus", akcents apzīnogs arī šos mūsu jaunos pašaudzētos "amerikāņus".

Tad tālāk: latviešu valodai pret angļu valodu ir zināma priekšrocība, proti, latviešu valodas rakstība ir gandrīz pilnīgi fonētiska. Mācīties latviski lasīt, bērnam tūlīm no pašā sākuma rofās jēga par burta un visas vārda gleznas sakaru, latviešu valodas pratēji būs ne vien labāki lasītāji angļu valodā, tie angļiski pratīs labāki rakstīt kā latviešu valodas nepratēji.

No veltī pat ceturtais bauslis saka: Tev būs savu tēvu un māti godāt, lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo vīrs zenes. Laikam gan gadu tūkstošos tas būs pārbaudīts. Bet kā gan tu vari godāt savu tēvu un māti, ja tu negoda viņu valodu un tradīcijas?

Mag.phil. Elza S i m s o n e
Svētdienas skolas pārzīne.

P a z i n o j u m s

Skolotājiem un bērnu vecākiem.

Nākenā D.K.L.b. papildskolas diena 9.novembris. Mācības noturēs Trīsvienības baznīcas draudzes telpās 746 18th ielā no plkst. 4.00 līdz 6.00 pēc pusdiēna s.

Skolas vadītājs.

SKOLU VADITAJU, SKOLOTAJU UN VECAKU IEVERIBAI

Amerikas Latviešu Apvienības Kultūras biroja izdevumā tikko iznācis

J A U N A T N E S P U R S

I daļa.

H.K. r o i c e r a un A. K u r r i j a sastādīta latviešu dailī tvaŗtūras izlase skolai un nājšs /ASV - 5. un 6.klasei/, 224 lpp.
Cena 7.10\$ pluskristot 5% pārdarīšanas izdevumus.

Vēl dabūjamas Latviešu skolu programmas ASV. saturā: ticības mācība (ev.lutertic. un baptistien), latviešu valoda, tautas dziesmas, Latvijas vēsture un ģeogrāfija: 47 lpp. Cena \$ 1.-

Sagatavošanā JAUNATNES PŪRS II daļa.

Pic_rasīt, pievienojot sarakstu, uz saņemošo vārdu un adresi:

American Latvian Association, Inc.
3220 17th Street, N.W.
Washington 10, D.C.

Bērnu vecāki, kas vēlētos minētās grāmatas iegādāties, lūgti vispirms griezties pie papildskolas vadītāja D.Agruna kunga, jo iespējams ka viņam tās ir krājumā.

Jaunatnes pulciņš

A M E R I K A S L A T V I E Š U A P V I E N I B A

American Latvian Association, Inc.
3220 17th Street, N.W.
Washington 10, D.C.
Tel. DUpont 7312.

1952. gada septembrī.

GAT.VOSIMIES UN ATB.LSTISIM JAUNATNES KONGRESU!

Pati jaunatne Amerikas Savienotās Valstīs un ne kāds cits to izlēmā, ka latviešu jaunā audze ies kopīgus un vienotus ceļus. Pati latviešu jaunatne iecerēja domu par latviešu jaunatnes savienību, kur pulcēties latviešu jauneklim un latviešu jaunavai no viena ASV krasta līdz otram, no Atlantikas līdz klusam okeānam. Jau tagad jaunatnes savienības organizācijas komitejai pieteikti kongres dalībnieki kā no Vašingtonas pie klusā okeāna, tā no vašingtonas austrumu piekrastes kā no Mičiganas ziemeļos, tā no Floridas dienvidos. Un ja pašķirstam materiālus, kas atrodas jaunatnes organizācijas rīcībā, tad būs jau grūti atrast tādu valsti Amerikā, no kuras jaunatnes pulciņi jau nebūtu minējuši savus deleģātus jaunatnes Kongresam Ņujorkā 27., 28. un 29. novembrī.

Tam pašā laikā mūsu sabiedrībā dzirdētas balsis, vai tas nav pārsteidzīgi, pat bīstami, ja pati jaunatne dibina savu organizāciju vai tas nenozīmē, ka jaunatne grib saraut saites ar veco trimdnieku paudzi, tā attālinoties no Latvijas karoga un Dieva vārda, kam lūgšana par Latviju pamata. Nē. Taisni otrādi. Latviešu jaunatne ir izšķīrusies par savas jaunatnes organizācijas veidošanu tāpēc, lai tuvotos Latvijas karogam, lai saskaņotu jaunatnes kopu, pulciņu un jau esošo pašu jaunatnes organizāciju darbību, lai veicinātu pašu jauniešu pašdarbību un saliedētos ar latviešu jaunatnes organizāciju, lai kur tos trimdā šodien neatrastos. Vēl tālāk. Pati jaunatne ir izaiklējusi domu un būtu priecīga, ja Amerikas Savienotās Valstīs rastos jaunatnes padome, jaunatnes draugu kopa, kur kopā nāktu mūsu rakstnieks, sabiedriska darbinieks, garīdznieks un skolotājs, un sniegtu to atbalstu kas latviešu jaunietim svešumā, pēc savien ideāliem ticoties, tik nepieciešams.

Tad kad tad latviešu jaunatne, latviešu biedrības, latviešu

atbalstītu? Latviešu biedrībai un latviešu draudzei ir jānāk palīgā, lai ikviens jauniešis, lai ikviens jaunatnes pulciņa pārstāvis, kas uz jaunatnes kongresu vēlas braukt, tur varētu arī nokļūt. Un tad, kas to vēlas, ir jau ne tikai daži desmiti. Ir daudz vairāk.

Latviešu biedrībai, latviešu draudzei jānāk palīgā, lai auglīgu zemi rastu jaunatnes pulciņa darbībai arī tur, kur tādi vēl nepastāv. Jaunatnes Kongresam, jauniešu aktivitātēm ASV savu atbalstu jau sniedz Latviešu Konsultatīvā Kopa un Amerikas Latviešu Apvienība, bet šai darbā un šai tolkā ir jānāk visai latviešu sabiedrībai. Ja tas notiks, mēs būsim pierādījuši, ka mūsu vārdiem ir atsvars arī darbos, mēs būsim patiesi snieguši roku, bet navis jaunatnes pasniegto atgrūduši.

Ev. F r e i v a l d s,
Amerikas Latviešu Apvienības Kultūr
Biroja vadītājs.

Ievietojiet paziņojumu par jaunatnes pulciņa nodibināšanos
sirsniņi apveicot to un novēlam daudzsekuju strādājot īsti
latviski garā. Redakcija.

NOLEIBINĀTS DIENVIDKALIFORNIJAS LATV. JAUNATNES PULCIŅŠ

Š.g. 4. un 5. oktobrī Losandželosas un apkārtnes jaunieši pulcējās savā pulciņa dibināšanas sanāksmē. Sanāksmes dalībnieki - kopskaitā 24 - pieņēma jaunā pulciņa statūtus, kuru pamatā ir nosīcē jaunieša I. Dižgalvja izstrādātais statūtu projekts.

Pēc dibināšanas pilnsapulces lēmuma pulciņa priekšnieka pienākumus pirmajā valdes periodā /6mēneši/ veiks 2 valdes locekļi, kas vēlēšanās ieguva lielāko balsu skaitu /priekšnieka vietnieki/.

Aizklāti balsojot, pulciņa valdē ievēlēja: Kārli Kalēju, Helču Nukšu, Mārtiņu Brantu un Jāni Skaduli.

Revīzijas komisijā ievēlēja; Gunāru Uari, Ināru Zanderseni un Annu Prūsi.

Valde savā pirmajā sēdē pulcējās 12. oktobrī un uzticētos pienākumus sadalīja sekojoši:

Pulciņa priekšnieka un sekretāra darbus kopīgi veiks H. Nukša un K. Kalējs. Berziņa pienākumus uzņems M. Brants, bet kasiera un mantziņa - J. Skadulis.

Visi Dienvidkalifornijas latviešu jaunieši vecumā no 12 līdz 30 gadiem uzaicināti pieteikties pie biedrziņa M. Branta vai kāda valdes locekļa.

Pulciņa domātā sarakste adresējama pagaidam Kārlim Kalējam 1219 Maryland St., Los Angeles 17, Cal.

Kārlis Kalējs.

P I E L I K U M S

AMERIKAS BALSS
Latviešu valodā

Amerikas Balss izdara pārraidījumus no Ņujorkas uz Latviju ikdienas:

Pēc Latvijas laika pulkstens 1:00, 3:30, 7:00, 12:30, 16:15,
18:45 un 23:00.

Pēc Šejiņas vietēja laika /Pacific Standard Time/ tas iznāk:

1. Pulkstens 7:45 rītā 16-19-25-31 un 49. mētru ievilkos;
251. mētru vadējos vilkos un no B-B-C raidītāji
Ar 1927. gada 11. mētra izdru.

2. Pulkstens 12.00 dienā " 31 un 41.metru īsvilnes /atkārtojums/.
3. Pulkstens 2.00 pēcpusd. 251.metra vidējos viļņos.
4. Pulkstens 4:30 pēcpusd. 31-41- un 49.metru īsviļņos un 251.metra vidējos viļņos /atkārtojums/.

Bez tam sestdienās, svētdienās, pirmdienās un otrdienās 547.metru un trešdienās, ceturtdienās un piektdienās 272.metra vidējos viļņos.

5. Pulkstens 8.00 vakarā 31-41 un metru īsviļņos un 251.metra vidējos viļņos.
6. Pulkstens 1:30 naktī 19-25-31-41 un 49.metru īsviļņos.
7. Pulkstens 5:15 rītā 19-25-31 un 49.metru īsviļņos.

Vēl viens raidījums latviešu valodā dzirdams no plkst.12:15 -
-12:30 dienā 16-19 un 25.metru īsv.

Piezīne: Šo lapu lūdzam atšķirt no apkārtraksta un novietot pie radio aparāta.

L.W.F. un LATVIJAS EV.-LUT. BAZNĪCĀ.

No 27. jūlija līdz 3. augustam Hannoverā, Vācija notika Luterāņu pasaules savienības /L.W.F./ kongress, kurā Latvijas ev.-lut. baznīcu kā oficiāli delegāti reprezentēja archibiskaps Dr. T. Grinbergs un māc. L. Rozītis.

Pirmā Luterāņu pasaules savienības sanāksmē Zviedrijā Lundā 1947. gadā, mūsu baznīca tika oficiāli atzīta kā juridiska vienība ar nosaukumu "trīndas baznīca". Mūsu archibiskaps, kas reprezentē apm. 100,000 brīvībā izkļuvušu locekļu tika Lundā ievēlēts par L.W.F. valdes locekli.

Sākoties emigrācijai no Vācijas, šī lielā luterticīgo latviešu masa pamazām izklīda. Kad latvieši nokļuva ASV, Australijā un Kanādā, tad lielākās sinodes sacentās savā starpā, lai latviešus iekļautu savās draudzēs. Latviešu baznīcas vadītāji saprata, ka tas nozīmē baznīcas iziršanu un tādēļ archibiskaps griezās 1949. g. jūlijā pie L.W.F. valdes, kas sanāca uz sēdi Oksforda Anglijā un lūdza atļauju organizēt latviešu draudzes emigrācijas zemēs. Šis lūgums tika noraidīts.

Tā kā dažādās sinodēs nokļuvušie atsevišķie mūsu Latvijas Ev. Lut. baznīcas locekļi un latviešu draudzes ir padotas attiecīgās sinodes jurisdikcijai, tad ar to tika sašķeltas mūsu baznīcas vienība un izbeigta viņas juridiskā eksistence. Vienīgais izņēmums, saprotams, ir tās latviešu draudzes, kas nav iestājušās nevienā sinodē un kas tieši padotas Latvijas ev.-lut. baznīcas archibiskapam. Bet tā kā šādas draudzes pašlaik ir vēl mazākumā un stingri nav organizētas, tad kļūst saprotama L.W.F. rīcība Hannoverā, kur ne archibiskaps Dr. T. Grinbergs, nedz igauņu biskaps Kāps netika ievēlēti L.W.F. valdē. Ja kāds jautā kādēļ, tad pareiza atbilde būs tā, ka L.W.F. nevēlas atzīt Latvijas baznīcas pastāvēšanu trīndā. Mums ir vairāki iemesli tā domāt. Viens no tiem ir Apvienotās luteriskās baznīcas prezidenta Amerikā Dr. F. K. Freija nupat Hannoverā sarunā ar mūsu archibiskapu sniegtais paskaidrojums, ka latviešus viņš uzskata par parastiem emigrantiem, kam jāiekļaujas šejienes baznīcā.

Savā apkartrakstā amerikāņu mācītājiem 1951. g. 17. augustā Dr. F. K. Freijs norāda, ka latvieši Amerika padoti šejienes sinožu jurisdikcijai. Archibiskapam Dr. T. Grinbergam piederot vairs tikai morāliska vara par latviešiem.

Sini garā rikožas vietējais L.W.F. izvietojuma birojs San-Francisko. Jau otro reizi mūsu tautiešiem tiek piesūtīts kāds raksts, kurā ne ar vienu vārdu netiek pieminēta latviešu draudze, kaut gan ikdienā bieži viņiem pie tās jāpārdurās. Toties nekad netiek aizmiršts norādīt, ka visās garīgās aprūpes lietās ir jāgriežas pie tā igauņu un latviešu mācītāja, kas sastāv amerikāņu sinožu dienestā. Mēs ta ad saprotam, ka arī te parādās tā pati L.W.F. nostāja Latvijas ev.-lut. baznīcas jautājumā.

Vai tāda veidā un ar tādiem pamēnieniem izdosies ieņemt latviešu dvēseles "cietoksni" ir jautājums uz kuru dos atbildi nākošie gadi. Visskaidrāki mūsu sirds domas ir izteicis archibiskaps Dr. T. Grinbergs

"Ienaidnieki mūs grib iznīcināt,
Draugi mūs grib asimilēt,
Bet mēs gribam palikt latvieši."

Z. Kalifornijas Latv. ev. luter. draudzes
apkartraksts.